

Strādājot par sardzi esmu izlasījusi daudz grāmatu. Tagad lasu dažādu dzejnieku grāmatas. Pēdējo kuru šogad izlasīju ir Intas Špilleres dzejas grāmatu "Dažādas dzīves". Dzeja ir saistoša un interesanta. Šī grāmata sākas ar vārdiem-"No šūpuļa

Mums dzīve sākas-Skan pirmie smieklī, skūpstī, asaras. Un katram pienāks brīdis tas,

Kad klusi izskanēs solis pēdējais...Es priecājos par to, ka esmu dzīva, Kaut naktīs skan

Paguruma vaids, Smaidot sveicu katru rītu un nedomāju, kurš pēdējais..{autores teksts}Dzīve-tas ir pats labākais, ko liktenis dāvā. Tāpēc, dzīvosim to tā, lai nav mums jāpaliek kaunā. Cilvēks ar gudru patiesību prot aprakstīt, ko dzīvē mācījusies un saskata cilvēkos un dabas procesos.{Mums dzīvei laiks tik īss ir dots, tas vēja spārnim projām trauc. Vai tukšos apvainojumos un strīdos, to iztērēt ir vērts?}

Man patīk šis dzejolis, kurš izsaka cilvēka domas un jūtas.{Paldies saku liktenim, ka mīlēt man ir ļauts, varu bērnus audzināt, mazbērnos rast prieka daudz. Paldies saku

Liktenim, ka skatīt man ir ļauts,-rudzu vārpas briedumā, cerīnus, kas, tvanot, plaukst..

Paldies, saku liktenim par ziemeļiem, par pavasari, vasaru un rudens laiku zeltaino. Paldies saku liktenim, par draugiem, ko tas dāvā, ka rītos mīļi sveikt tos varu, dzīvot pasaulē šai skaistā.}Šie vārdi tik patiesi teikti. Inta Špillere ciemojās pie mums Ventpilī Invalīdu biedrībā, lasīja savu dzeju ļoti izjusti. Man iepatikās viņas dzeja un lasu ar lielu interesi, kā viņa prot ietvert savas sajūtas vārdos. Varu no Intas mācīties rakstīt dzeju.{Uz pasaules ir vārdu daudz,-ar tiem var laimi dāvēt spēt, ar tiem var kost un ļauti biedēt, ar tiem var mīlestību sēt. Ar tiem var pacelt debesīs, un siltu sauli dāvināt, ar tiem var prieku projām dzīt, asarām tad visu klāt...Sev- mēs ņemsim tikai labos, ar tiem var visas durvis vērt, ar tiem var iedegt gaismas sirdīs, tumšas ēnas izkļaudēt.} Tas pateiks tik saprotami, ka ļaunumu nevajag sēt, tas ne pie kā laba nenoved. Cilvēkam pašam jābūt labam, lai gaidītu no citiem prieku un smaidu. Ar maigumu var visu.{Ir grūti izteikt vārdos maigumu, to tikai otram dāvēt var, kā pavasara sauli, kā rītausmu, kā ziedoni, kas zemi skar. Ar maigumu var mīlestību izteikt, kādu grūtā brīdī atbalstīt, likt pārciest zaudējumu sāpes, un ticēt labajam ik brīd'. Ar maigumu var iedegt gaismu dvēselē, Var sasildīt un arī bēdas kļaudēt, ar maigumu var pasaulei likt dziedāt un otra sirdi sadzirdēt.} Ar visu tiksi galā tu. Lasu un priecājos, ka prot šīs domas uzrakstīt tik spilgti un saprotoši.{Ar visu tiksi galā tu, ja dzīvē iesi droši, ne skaudība spēš tevi lauzt, ne melu ziedi koši. Visus likten's līkločus tu spēsi izstaigāt, jo zini-veiksme blakus iet, tā tevi pasargās. Un tiem, kas tevi sāpina, dod piedošanu savu, Jo ļaunums-tas ir viņu lāsts, Ko tie nes kā smagu nastu. Reiz visas tavas sāpes par prieku vērtīsies, un mīlestību, laimi Tev likten's balvā sniegs.} Autorei tēmas ir dažādas. Kuras mani uzrunā labie vārdi.{Dāvināsim citiem prieku-pa kripatiņai, tāpat vien, laimes gaišais vaigs ikvienam, lai sastopams ir katru dien'.Savus bērnus samīļosim, tiem svētību no rītiem dosim, lai dienas gaitās garajās, netrūkst gaismas sirsniņās. Ar tiem, kam drūms ir vaigs, labus vārdus pateiksim, un ja vajadzēs, uz mirkli-mīļi, maigi apskausim.} Inta Špillere prot dzejā pastāstīt par dzīvi, mīlestību, draugiem un sāpēm. Man tieši paliek atmiņā šis dzejolis.{Ir daudzreiz sāpināta sirds manā dzīves gājumā, licies dvēsele

man mīrs, nekad vairs dzīvot nespēs tā. Gan ilūzijas tanī mita, gan sapņi, ilgas, cerības, gan mīlas liesmas dzīsa, gan naida puķes uzplauka. Izmisums un sāpju vara, stiprāku tik mani dara, dzīvi nevaru no jauna izdzīvot, bet man tie rūdījumu dod. Kaut daudzreiz sāpināta sirds ir manā dzīves gājumā, tomēr laime tajā mīt un mīlas uguns sasilda.) Mīlestība kā melodija skan, tālāk autore rasta. (Nakts melno tumsu atslēdzu ar vijoles atslēgu, lai maigai rīta gaismai austot, ceļu dienai kā dziesmai pavērtu. Kā skanīgai notij mūžībā. Mīlestībai-melodijā liegi skanošā, dzidru kā zvaniņu ikdienai zvanot, bēdām un skumjām kā vijolei raudot. Ik rītu, lai kāda melodija skan, kas manu dzīvi skauj un glāsta. Skūpstu samtainu uz lūpām liek, lai katrai dienai pa dziesmai tiek.) vel par mīlestību vārdi. (par sāpēm piedošānu lūgšim, dosim veldzi tai ar skūpstiem, maigi skaujot, klāt sev kļausim, lai var mūsu sirdīs plaukt tā.) Man patīk kā autore priecājas šis piemērs. (Man patīk upes, to rāmais plūdums, mežs, kas rīta saulē klust, Jūra, tās plašais klajums, viļņi, kas, ņirbēdami, krastā plūst. Priecājos vēju straujo, lapām, rudenos kas krīt, lietus lāsēm lielām, raupjām, negaisu, kas pāri slīd. Priecājos par katru jaunu dienu, ko likten's lemts man nodzīvot, par naktīm, pilnām zvaigžņu zaigu, kuras es varu uzlūkot. Es priecājos par labām domām, gribētos, lai sliktās manī nemājo, būt vienmēr tikai labā omā, bez skaudas citiem dalot to.) Noslēgumā šāds dzejolis no autores. (Mēs visi šai pasaulē nākam un ejam, bet katram savs uzdevums dzīvē ir dots. Tik mums visiem iedots vienāds-Cilvēkam vajag par cilvēku būt. Mēs dažādus darbus šai pasaulē veicam ar prieku, bez prieka un vienkārši tā. Bet galvenais darbs-ir un paliek mūžīgs, Cilvēkam vajag par cilvēku būt. Gan labi, gan ļauni brīžam esam, varam gan pelt, gan slavēt, gan nīst. Mīlēt ar sirdi tīru un skaidru var tikai, ja cilvēks- cilvēks ir...) Spēcīga dzeja ir Intai Špillerei par dzīvi. Tāds ir mans ieskats par šo grāmatu "Dažādas Dzīves", kuru esmu izlasījusi šogad.